Podstawy Informatyki

Ćwiczenia tablicowe Nr 4

Dr inż. Iwona Oprzędkiewicz

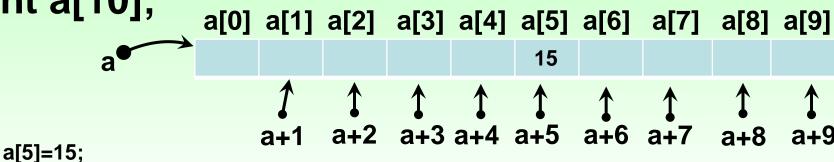
Plan dzisiejszych zajęć:

- 1.Kartkówka z pętli while i do while
- 2.Programy z zastosowaniem tablic
- 3. Tematyka następnych zajęć

I. Typ złożony: tablice

int a[10];

zapis a[0] jest równoważny *a zapis a[1] jest równoważny *(a+1) zapis a[2] jest równoważny *(a+2)

czyli jeżeli x jest zmienną typu int: x=a[i] jest równoważne x=*(a+i)

zapis a[9] jest równoważny *(a+9)

zapis &a[0] jest równoważny a zapis &a[1] jest równoważny a+1 zapis &a[2] jest równoważny a+2 Podsumowując:

a[k] i *(a+k) to wartości w k-tym elemencie tablicy;

&a[k] i a+k to adresy k-tego elementu tablicy

zapis &a[9] jest równoważny a+9

I. Typ złożony: tablice

Przykłady deklaracji tablic:

```
float liczby[100]; - deklaracja 100-elementowej tablicy liczb zmiennoprzecinkowych
```

```
char znaki[25]; - deklaracja 25-elementowej tablicy znaków
```

```
int macierz[25][10]; - deklaracja 250- elementowej tablicy dwuwymiarowej liczb int
```

```
int *tablica[10]; - deklaracja 10-elementowej tablicy wskaźników do liczb typu całkowitego
```

char *tekst; - deklaracja wskaźnika do znaku

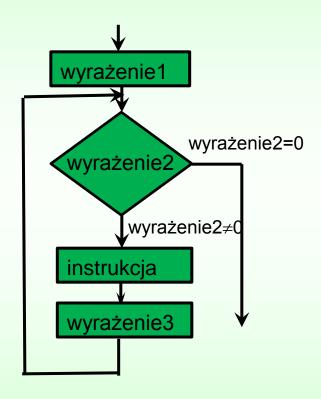
Przykłady nadawania wartości elementom tablic:

```
liczby={1,2,10,-5,0,8};
tekst=,,wyraz1 wyraz2";
macierz={{1,2,3},{4,5,6},{7,8,9}};
```


2. Instrukcja pętli for:

for (wyrażenie1; wyrażenie2; wyrażenie3) instrukcja

wyrażenie1 – określa warunki początkowe pętli wyrażenie2 – określa warunek wykonania pętli wyrażenie3 – wykonywane (za każdym razem) po instrukcji w pętli.

Tematy zadań z wykorzystaniem tablic:

- 3
- 1. Napisz program, który przesuwa w lewo o jedną pozycję zawartość tablicy 10-cio elementowej liczb całkowitych tzn. dla elementów i=0,..,8 t[i] po wykonaniu programu ma mieć wartość t[i+1], a element t[9] wartość t[0]. Program ma używać tylko jednej tablicy.
- 2. Napisz program, który z dwóch 10-cio elementowych posortowanych tablic liczb zmiennoprzecinkowych tworzy trzecią również posortowaną. Należy wykorzystać fakt posortowania tablic 10-cio elementowych (do trzeciej tablicy, kolejne elementy mają być wstawiane od razu we właściwym miejscu tej tablicy).
- 3. Napisz program, który z dwóch 10-cio elementowych tablic znakowych tworzy trzecią złożoną na zmianę z elementów to jednej, to drugiej tablicy.
- 4. Napisz program, który oblicza iloczyn tylko tych elementów całkowitoliczbowej tablicy 10-cio elementowej, które są parzyste.
- 5. Napisz program, który posortowaną tablicę liczb całkowitych sortuje w kierunku przeciwnym. Należy wykorzystać początkowe posortowanie tablicy. W programie można użyć tylko jedną tablicę.
- 6. Napisz program, który zamienia liczbę całkowitą dziesiętną na system dwójkowy (bez użycia funkcji matematycznych dostępnych w C i formatu binarnego) .
- 7. Napisz program, który wpisuje do kolejnych elementów tablicy 20-to elementowej kolejne potęgi liczby n, począwszy od n^0. Liczbę n należy wczytać z klawiatury. Potęgowanie należy zrealizować za pomocą wielokrotnego mnożenia.

Tematy zadań z wykorzystaniem tablic:

- 8. Napisz program, który wstawia dowolną liczbę zmiennoprzecinkową do posortowanej tablicy 10-cio elementowej o elementach -5,5; -1,2; 0; 0; 1,4; 3,5; 6,8; 10; 10; 14,5. tak, aby tablica była nadal posortowana bez sortowania całego wektora . Należy zadeklarować tablicę 11-to elementową, żeby wstawiany element się zmieścił.
- 9. Napisz program, który oblicza średnią arytmetyczną elementów podzielnych przez 15 w 10-cio elementowej tablicy liczb całkowitych.
- 10. Napisz program, który z dwóch 10-cio elementowych tablic liczbowych tworzy trzecią w ten sposób, że jej kolejne elementy zawierają na zmianę dwa elementy z jednej tablicy i dwa z drugiej. Jeżeli elementy w jednej z tablic skończą się, pozostałe elementy z drugiej są przepisywane.

Struktura programu w C:

```
#include<stdio.h>
//dyrektywa dla preprocesora, nie jest to element języka C
#include<math.h>
//dołączenie innych plików nagłówkowych
/*<...> tzn. że plik nagłówkowy szukany będzie w katalogu kompilatora
(najczęściej includes).*/
#include, abc.h"
//plik będzie szukany w katalogu, gdzie jest plik z programem źródłowym
int main()
//....
 return 0;
```

Zasięg zmiennych:

```
int z1,z2;//zmienne globalne deklaruje się przed wszystkimi funkcjami
//specyfikacja C mówi, że ich wartość w chwili deklaracji jest 0
//deklaracja funkcji F0
int main()
char a,b,c;//zmienne lokalne dla procedury głównej
/*w języku C powinno się deklarować zmienne na początku bloku (przed pierwszą
instrukcją)*/
/* wg. standardu nowszego C99, dopuszczalna jest deklaracja zmiennej w
dowolnym miejscu bloku (przed jej użyciem)*/
for(int i=0; i<10;i++) {......}
// deklaracja zmiennej i obejmuje tylko "blok" instrukcji for
  return 0;
//deklaracja funkcji F1
//deklaracja funkcji F2
```

Struktura funkcji w C:

```
typ_funkcji nazwa_funkcji(p1,p2,p3)
typ_p1 p1; typ_p2 p2; typ_p3 p3;//parametry formalne
typ1 z1; typ2 z2; typz z;//..... itd...
//deklaracja zmiennych lokalnych dla funkcji
//.....ciąg instrukcji wykonywanych w funkcji nazwa funkcji
  return z;//może w funkcji występować wiele razy
}
//funkcja zwracająca wartość typu float, o dwóch parametrach typu float
float suma(p1,p2)
float p1,p2;
{float x; x=p1+p2; return x;}
```

Uruchomienie funkcji w C:

```
//deklaracja funkcji F0
typ_F0 F0(p1,p2)
typ_p1 p1; typ_p2 p2;
{typ_F0 x;
//....
return x;
int main()
{typ_F1 F1();// zapowiedź
 return 0;
//deklaracja funkcji F1
typ_F1 F1(p1,p2)
typ1_p1 p1; typ1_p2 p2;
{typ_F1 x;
return x;
```

```
//.....
int main()
typ_p1 a; typ_p2 b;
typ1_p1 c; typ1_p2 d;
F0(a,b);// uruchomienie f-cji F0
F1(c,d);// uruchomienie f-cji F1
//.....
 return 0;
//.....
```

//.....

Przekazywanie parametrów w C odbywa się przez wartość:

```
int main()
typ_p1 a; typ_p2 b;
typ1_p1 c; typ1_p2 d;
typ_F0 A; typ_F1 B;
A=F0(a,b);// uruchomienie f-cji F0
/*do zmiennej A podstawiana jest
wartość zwracana przez f-cję F0*/
//_____
B=F1(c,d);// uruchomienie f-cji F1
//.....
 return 0;
```

```
typ_F0 F0(p1,p2)

typ_p1 p1;
typ_p2 p2;
{typ_F0 x;
//.....
return x;
}
```

- 1. Tworzone są lokalne kopie argumentów a i b jako p1 i p2 (p1 ma wartość a, p2 wartość b).
- 2. Wykonywane są wszystkie operacje na zmiennych lokalnych (i globalnych, jeżeli takie występują i nie są przesłonięte).
- 3. return x przekazuje wartość zmiennej lokalnej x do procedury wywołującej.
- 4. Pamięć zajęta przez wszystkie zmienne lokalne jest zwalniana

```
Przykład:
int main()
{float suma();// zapowiedź
float a,b,c;
                                            p1=23.00 p2=5.00 suma=28.00
a=11.5; b=2.5;
                                            >suma a+b= 28.00
c=suma(a,b);
                                             p1=23.00 p2=5.00 suma=28.00
printf("suma a+b= %.2f\n",c);
                                             2*11.50+2*2.5= 28.00
printf(",2*%.2f+2*%.2f= %.2f\n",a,b,suma(a,b));
 return 0;
}
//deklaracja funkcji suma
float suma(p1,p2)
float p1, p2;
{float x;
p1=2*p1;
p2=2*p2;
x=p1+p2;
printf(,,p1=%.2f\tp2=%.2f\tsuma=%.2f\n",p1,p2,x);
return x;
                                                                           13
```

Co zrobić, jeżeli chcemy jako parametr przekazać do procedury tablicę?

W takiej procedurze parametrem powinien być wskaźnik do zmiennej takiego samego typu, jak elementy tablicy, którą chcemy przekazać do procedury

Tematy z funkcji:

- 1. Napisz program zawierający funkcję, która oblicza symbol Newtona . Program powinien wykonać obliczenia dla 10 zestawów danych (n i k), wczytywanych z podanego przy uruchomieniu pliku (argument programu). Dla każdego zestawu należy wyświetlić liczby i wynik dwumianu.
- 2 . Napisz program, który zawiera funkcję obliczającą średnią arytmetyczną liczb zmiennoprzecinkowych z podanej tablicy (parametr funkcji). W programie należy wykonać funkcję kilkakrotnie dla różnych tablic.
- 3. Napisz program, który umożliwi wariantowe i wielokrotne wykonywanie następujących kilku funkcji: obliczanie pola prostokąta, obliczanie pola koła, obliczanie pola trójkąta. Program powinien kończyć działanie po naciśnięciu 'K' (należy uwzględnić to w menu w programie).
- 4. Napisz program zawierający funkcję, która oblicza sumę liczb podzielnych przez 13 w 30 elementowej tablicy liczb całkowitych. Elementy tablicy powinny być wygenerowane losowo z przedziału -50 do 50 w osobnej funkcji. W programie głównym wyświetlić na monitorze wygenerowaną tablicę 30-elementową (odrębna funkcja) oraz wynik funkcji.
- 5. Napisz program zawierający funkcję, która znajduje (pierwszą jeżeli jest kilka jednakowych) najmniejszą liczbę dodatnią w pierwszych n elementach 30 elementowej tablicy liczb całkowitych. Elementy tablicy powinny być wygenerowane losowo z przedziału -50 do 50 w odrębnej funkcji. W programie głównym wyświetlić na monitorze tablicę n-elementową oraz wynik funkcji.
- 6. Napisz program zawierający funkcję, która rozpoznaje czy liczba(parametr funkcji) jest pierwsza (zwraca 1 jeżeli jest i 0 jeżeli nie) oraz tworzy tablicę, którą wypełnia 10-cioma kolejnymi liczbami pierwszymi, nie mniejszymi od liczby podanej n (liczba n wczytywana z klawiatury w programie głównym). W programie głównym wyświetlić na monitorze utworzoną tablicę 10-elementową.
- 7. Napisz program zawierający funkcję zamieniającą całkowitą liczbę dziesiętną na liczbę w systemie szesnastkowym. Należy napisać własną implementację i nie korzystać z gotowych funkcji w C.

Tematy z funkcji:

- 8. Napisz program zawierający funkcję, która oblicza iloczyn liczb dodatnich, nieparzystych w 50 elementowej tablicy liczb całkowitych. Elementy tablicy powinny być wygenerowane losowo w odrębnej funkcji z przedziału od -100 do 100 oraz wyświetlone na monitorze (w innej funkcji) razem z wynikiem zwróconym przez funkcję.
- 9. Napisać program sortujący (dowolną metodą) tablicę 30 elementową liczb zmiennoprzecinkowych zawierający funkcję zamiany wartości dwóch zmiennych. Tablica powinna być wypełniana w sposób losowy wartościami z przedziału od -100 do 100 z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku (odrębna funkcja).

- Do generowania liczb losowych można użyć funkcję: rand()
- Konieczne jest dołączenie pliku nagłówkowego: stdlib.h

Następne ćwiczenia:

- 1. Sprawdzian z tablic.
- 2. Tworzenie procedur i funkcji (struktura, zmienne lokalne, przekazywanie parametrów).
- Uwaga do podanych tematów do przygotowania:
 W napisanych funkcjach nie może być żadnego
 wczytywania danych z klawiatury. Dane potrzebne
 funkcji, mogą być przekazywane do funkcji
 wyłącznie przez parametry funkcji (nie przez
 zmienne globalne).